

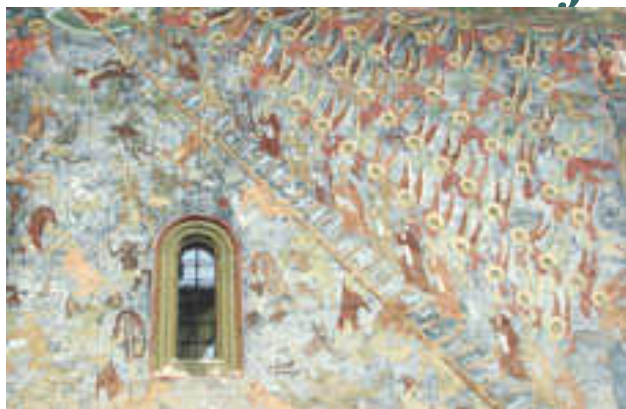
Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

NR. 213

SĂPTĂMÂNA 18 MARTIE — 24 MARTIE 2007

Duminica Sfântului Ioan Scărarul

Scara virtuților - frescă Mănăstirea Sucevița

Evangelia duminicii (Marcu IX, 17-32)

17. Și i-a răspuns Lui unul din mulțime: Învățătorule, am adus la Tine pe fiul meu, care are duh mut.
18. Și oriunde-l apucă, îl aruncă la pământ și face spume la gură și scrâșnește din dinți și înțepenește. Și am zis ucenicilor Tăi să-l alunge, dar ei n-au putut.
19. Iar El, răspunzând lor, a zis: O, neam necredincios, până când voi fi cu voi? Până când vă voi răbda pe voi? Aduceți-l la Mine.
20. Și l-au adus la El. Și văzându-L pe Iisus, duhul îndată a zguduit pe copil, și, căzând la pământ, se zvârcolea spumegând.
21. Și l-a întrebat pe tatăl lui: Câtă vreme este de când i-a venit aceasta? Iar el a răspuns: din pruncie.
22. Și de multe ori l-a aruncat și în foc și în apă ca să-l piardă. Dar de poți ceva, ajută-ne, fie-Ți milă de noi.
23. Iar Iisus i-a zis: De poți crede, toate sunt cu putință celui ce crede.
24. Și îndată strigând tatăl copilului, a zis cu lacrimi: Cred, Doamne! Ajută necredinței mele.
25. Iar Iisus, văzând că mulțimea dă năvală, a certat duhul cel necurat, zicându-i: Duh mut și surd, Eu îți poruncesc: leși din el și să nu mai intri în el!
26. Și răcnind și zguduindu-l cu putere, duhul a ieșit; iar copilul a rămas ca mort, încât mulți ziceau că a și murit.
27. Dar Iisus, apucându-l de mână, l-a ridicat, și el s-a sculat în picioare.
28. Iar după ce a intrat în casă, ucenicii Lui L-au întrebat, de o parte: Pentru ce noi n-am putut să-l izgonim?
29. El le-a zis: Acest neam de demoni cu nimic nu poate ieși, decât numai cu rugăciune și cu post.
30. Și, ieșind ei de acolo, străbăteau Galileea, dar El nu voia să știe cineva.
31. Căci învăța pe ucenicii Săi și le spunea că Fiul Omului se va da în mâinile oamenilor și-L vor ucide, iar după ce-L vor ucide, a treia zi va învia.
32. Ei însă nu înțelegeau cuvântul și se temeau să-L întrebe.

PROGRAMUL

Slujbelor din această săptămână

◆ **Miercuri, ora 17. 00:**

DENIE - Canonul cel Mare

◆ **Vineri, ora 17.00:**

DENIE - Acatistul Născătoarei de Dumnezeu

◆ **Sâmbătă, ora 8.00:**

Sfânta Liturghie și pomenirea morților

Săptămâna a cincea de post, în care intrăm de mâine, este o săptămână de intensă trăire duhovnicească întru zidirea noastră personală, îmbogățită în semnificații atât prin *Canonul Sfântului Andrei Criteanul* cât și prin *Imnul Acatist al Maicii Domnului* care se vor citi în cadrul deniilor. Asprimea postului, înmulțirea rugăciunii, intensitatea trăirii religioase, dar mai cu seamă edificarea noastră morală sunt puse sub înrăurirea a doi oameni cu o viață duhovnicească deosebită: duminica de astăzi este patronată de Sfântul Ioan Scărarul, iar duminica viitoare de Sfânta Maria Egipteanca. Să ne fie această săptămână spre zidire sufletească și un bun prilej de cunoaștere de sine însuși.

ANTRENAMENTE ȘI COMPETIȚII SPORTIVE PENTRU COPII ȘI TINERET

**Ți place sportul și vrei să fii învingător ?
Alătură-te echipei noastre care ne va reprezenta
în cadrul competițiilor interparohiale !**

Prima ședință va avea loc **sâmbătă, 31 martie**, între orele 10.00-12.00, la ȘCOALA GENERALĂ NR. 15 „ȘTEFAN BARSANESCU” din Iași, pentru constituirea grupelor de vârstă (de la copiii mici până la elevi, studenți, tineri) pentru formarea echipelor ce ne vor reprezenta în cadrul competițiilor sportive interparohiale.

Pentru înscrieri vă stau la dispoziție:

Prof. Lucian Boghean, tel. 0741 388 065

sau

Secretarul de redacție, Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602

Cuvânt al Sfântului Ioan Scărarul despre pocăință

Simbolul scării în spiritualitatea creștină

Pocăința este o reînnoire a botezului. Pocăința este un legământ prin care făgăduim lui Dumnezeu să începem o nouă viață. Pocăința este cumpărătoare a smereniei. Pocăința este o continuă renunțare a sufletului la plăcerile trupești. Pocăința este rațiunea care se judecă pe sine însăși și care se preocupă mereu de sine fără a avea grija altora. Pocăința este fiica nădejzii și negația disperării. Cel ce se pocăiește este un condamnat, căruia nu-i este rușine să-și mărturisească vina. Pocăința înseamnă împăcarea cu Dumnezeu prin practicarea virtuților potrivnice păcatelor cărora s-a făcut până atunci părtaș. Pocăința este purificarea conștiinței. Pocăința este îndurarea de bunăvoie a tuturor necazurilor. Cel ce se pocăiește este autorul propriilor pedepsiri. Pocăința este puternica înfrânare a instinctelor pântecelui și

rănirea sufletului prin părerea de rău pentru greșelile comise.

De am căzut în groapa nelegiuirilor, nu vom putea ieși dintr-însa până ce nu vom putea ieși dintr-însa până ce nu vom coborî în prăpastia umilinței celor ce se pocăiesc.

Una este trista smerenie a celor ce se pocăiesc și alta muștrarea de conștiință a celor ce încă păcătuiesc; în fine, altă fericită și bogată smerenie pe care o dobândesc cei desăvârșiți, prin lucrarea lui Dumnezeu.

Să nu încercăm a găsi cea de-a treia smerenie cu ajutorul minții, căci zadarnică ne va fi străduința. Semenul celei de-a doua este desăvârșita îndurare a defăimării.

Cel care-și plânge propriile păcate nu mai vede lacrimile

și căderile aproapelui său și nici nu-l mai osândește. Un câine mușcat de o fiară sălbatică mai mult se îndârjește împotriva-i, durerea rănii făcându-l să nu mai caute înainte.

Să grijim ca nu cumva din necurăție să înceteze muștrările de conștiință, pentru că acesta este rezultatul răutății noastre. Semnul libertății noastre dintru cădere este acela de a ne socoti pururea datornici.

Nimic nu egalează și nici nu depășește îndurarea lui Dumnezeu. Din această pricină cel ce deznădăjduiește își este

călău sieși. Semnul neconținutei griji de pocăință este acela de a ne socoti vrednici de toate necazurile văzute și nevăzute care ni se întâmplă și încă de altele mai mari.

Pocăindu-te, te-ai urcat pe treapta a cincea și ai curățit printr-însa cele cinci simțuri ale tale și ai scăpat printr-o alegere liberă de pedeapsa și munca fără de voie.

(Sf. Ioan Scărarul, *Scara Raiului*, Editura Amarcord, Timișoara, 1994, pp. 218 -235)

Dintre numeroasele simboluri recurente în creștinism ca și în mai toate religiile, de asemenea în cultura popoarelor, un loc aparte îl ocupă acela al scării. Tema scării este constantă, am putea zice capitală, în viața spirituală și în istoria spiritualității. Sfinții Părinți au acordat ideii de scară multă importanță, contribuind la popularizarea ei, asigurându-i dăinuirea până foarte târziu, chiar în vremea noastră.

Luând în considerare doar semnificațiile "scării" în creștinism, trebuie evidențiat încă de la început că scara a fost identificată inițial cu Însuși Iisus Hristos Domnul, care ne-a învățat că El este "calea", dar în același timp și "scara". *"Precum în templu existau trepte care, dacă erau urcate, duceau la Sfânta Sfintelor, explică Origen, tot astfel treptele noastre sunt reprezentate de Fiul Unic al lui Dumnezeu"* (Origen, *Comentariu la Ioan*)

De asemenea, întocmai lui Iisus care s-a urcat pe cruce— crucea înfățișând scara ce duce spre înălțimi - și noi suntem conduși spre cer *"prin harul pe care ni l-a câștigat Domnul pe cruce"* (Sfântul Grigorie al Nisei).

Maica Domnului este însă și ea o scară, anume scara prin intermediul căreia Fiul lui Dumnezeu a coborât la noi și prin care noi urcăm la cer. Cărțile de ritual de inspirație patristică o și numesc "scară cerească" (*Octoihul*, gl.8, duminica dimineața, canonul Născătoarei de Dumnezeu cântarea a 6-a) sau "scară dumnezeiască" (*Triodul*, duminica Vameșului și Fariseului, cântarea a 7-a).

Până în zilele noastre, apoi, se păstrează reminiscențe ale opiniei că, în drumul său spre cer, prin mucenicie, ori în general prin moarte, sufletul trebuie să urce treptele unei scări. Așa, spre exemplu, la înmormântări, ca "pomeni" se mai fac uneori și azi, "între alți colaci, și unii în formă de scară, despre care se

consideră că, împărțiți ca milostenie întru amintirea celui răposat, vor servi ca niște scări de urcare spre raiul fericii” (Pr. Victor Aga, *Simbolica biblică creștină. Dicționar enciclopedic cu istorii, tradiții, legende, folclor*, Timișoara, 1935, p. 295).

De asemenea, unul dintre cele mai cunoscute simboluri creștine răspândit de-a lungul timpului, este acela al reprezentării perfecțiunii duhovnicești prin imaginea suirii unei scări ale cărei trepte reprezintă fiecare câte o virtute.

Sfântul Vasile cel Mare, Arhiepiscopul Cezareei, vorbește spre exemplu despre scara virtuților, cu referire la viziunea celebră pe care a avut-o odinioară Iacob: “Exercitarea pietății se poate asemăna cu o scară și anume cu scara aceea pe care a văzut-o în vis fericitul Iacob și ale cărei margini erau: una spre cele pământești și mărunte, iar cealaltă se înalță chiar dincolo de ceruri. În felul acesta, cei care sunt chemați la viața cea virtuoasă trebuie să fie îndrumați către treptele cele mai de jos ale scării, pentru ca de acolo să se ridice încontinuu pe cele care urmează, până vor ajunge, printr-o înaintare treptată, la cea mai mare înălțime cu putință naturii omenenști. Deci, după cum atunci când ne urcăm pe prima treaptă a unei scări ne depărtăm de pământ, tot asemenea, atunci, când voim să trăim după Dumnezeu, începutul înaintării noastre pe calea virtuții este arătat prin depărtarea noastră de la rău” (Vasile cel Mare, *Omilie la psalmul 1,4*) Dintre toți Sfinții Părinți însă acela care insistă cel mai mult asupra simbolului scării, făcând din el tittul și subiectul unei opere rămasă nemuritoare, este Sfântul Ioan al Sinaiului, numit și “Scărarul”. Tratatul său, cunoscut sub numele de *Scara Raiului* sau simplu, *Scara*, mai mult decât sub numele— originar se pare —*Tablele duhovnicești*, arată creștinului cum poate să se desăvârșească străbătând 30 de trepte, treizeci de ani însumând și vârsta Mântuitorului Hristos de pâna la începutul activității Sale publice.

Bibliografie:

- Ioan Scărarul, *Scara Raiului*, Editura “Amarcord”, Timișoara, 1994
- Nicolae Corneanu, *Patristica mirabilia*, Editura Polirom, Iași, 2001
- Vasilica Onofrei*

Biruința vine prin post și rugăciune

Postul Paștilor, Paresimilor sau Patruzecimea, adică postul dinaintea Învierii Domnului, este cel mai lung și mai aspru dintre cele patru posturi de durată ale Bisericii Ortodoxe motiv pentru care în popor a fost denumit „Postul Mare”, el fiind rânduit de Sfânta Biserică pentru cuviincioasa pregătire sufletească a credincioșilor și nu numai, pentru întâmpinarea cu vrednicie a *Patimilor* și a *Învierii Domnului* cât și pentru a ne aminti de postul de patruzeci de zile ținut de Mântuitorul înainte de începerea activității Sale mesianice. De-a lungul timpului, durata și felul postirii nu au fost uniforme peste tot, astfel, unii posteau numai o zi (Vinerea Patimilor), alții două zile, adică Vineri și Sâmbătă înainte de Paști, alții trei zile, alții o săptămână, iar alții mai multe zile, chiar până la șase săptămâni înainte de Paști, iar la Ierusalim, în sec. al IV-lea se postea opt săptămâni înainte de Paști, iar în Apus, în aceeași vreme, se postea numai patruzeci de zile.

Indiferent de variațiunea perioadei de postire sau de asprime, postul era și este și astăzi „practicat”, „ținut” de credincioși, fiecare după vrednicie, tocmai din dorința acestora de a-și „trezi” sufletele, postul reprezentând pentru ei căință și smerenie. Pentru că lacrimile pocăinței sunt începutul învierii “din faptele cele moarte”, perioada postului oferă ocazia creștinilor pentru a se ridica din păcat și patimi, iar, spovedania sau mărturisirea păcatelor și participarea la slujbele din prima săptămână din post, precum și din a cincea care va urma când se citește Canonul Sfântului Andrei Criteanul, cât și la Sfintele Liturghii și mai apoi la slujbele din Săptămâna Patimilor sunt tot atâtea momente în care aceștia pot găsi iubirea și mila lui Dumnezeu, Fiecăruia dintre noi Bunul Dumnezeu îi știe durerea, neputința și-i dăruiește vindecare, putere, așa cum copilul care avea duh mut a primit întreaga Sa dragoste dumnezeiască, atunci când a auzit cuvintele Mântuitorului: „Duh mut și surd, Eu îți poruncesc: Leși din el și să nu mai intri în el!”

De aceea creștinii vin și astăzi la Hristos: dezamăgiți de viețile pe care le trăiesc, iar El le dăruiește un scop în viață; împovărați de păcate și vinovăție și primesc milă și iertare; cu teamă, deznădejde, certați cu apropiații lor și pleacă curajoși, nădăjduind mântuire și împăcare; însingurați, lipsiți de ajutor și găsesc ajutor, compasiune; triști și găsesc Bucuria veșnică; cu frica morții și pleacă cu încrederea în viața veșnică.

Tatăl care și-a adus fiul bolnav la Hristos pentru ca Acesta să îl vindece, ne-a arătat nouă creștinilor că apropierea de Hristos se face pas cu pas și prin voința personală și nevoie, iar Hristos le-a arătat veșnicia cea cu bucurie și lumină, privilegiul de a deveni „apropiați” ai lui Dumnezeu. Cu această ocazie Hristos, ne-a arătat nouă, creștinilor, că Sfânta Biserică este „adevărul” și că ne așteaptă să ne ierte păcatele și să ne dăruiască mântuirea și întreaga Sa Împărăție... Pe noi toți ne așteaptă Hristos!

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Publicație editată de parohia TOMA COZMA
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași, tel/
fax 211 273, e-mail: margineanu@mail.dntis.ro
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Secretar redacție: Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602
redactor_sef@yahoo.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank

Rugăciunea Sfântului Efrem Sirul - Înțelesuri și explicații duhovnicești (II) - (continuarea din numărul 212)

"Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert nu mi-da mie"

Omul lui Dumnezeu vede în trândăvie cel mai mare dușman al mântuirii sale, căci păcat este a nu face nimic, când însuși Domnul zice despre Sine și despre Tatăl cel ceresc: "Tatăl meu până acum lucrează și Eu lucrez" (Ioan 5,17). Lenea slăbește puterile și însușirile noastre spirituale, atrăgând după sine patimi și năravuri rele, prin care ne amăgim că putem scăpa de plictiseală și urât. De aceea fiecare se cade să aibă lucrarea lui, căci omul fără ocupație lesne devine "jucăria" diavolului.

"Doamne" sugerează misterul inaccesibil al lui Dumnezeu cel de dincolo de Dumnezeu. Totuși, El nu-mi este străin, ci mă aduce la ființă prin voia Sa, îmi însufletește trupul de lut cu Suflarea Sa, mă cheamă și așteaptă răspuns și devine, prin întruparea Sa, "Stăpânul vieții mele". El este cel care dă sens vieții mele chiar și atunci, dar și mai ales atunci când cred că l-am pierdut. Or, acest stăpân răstignit rămâne Stăpânul vieții. Numai El ne poate oferi libertatea; numai El poate transfigura, în Suflul Său dătător de viață, patima obscură a vieții noastre.

Măreția acestui împărat constă-n aceea că S-a făcut slujitorul nostru: "Am venit în lume ca să slujesc, nu să Mi se slujească". Relația mea cu acest Stăpân nu este una de aservire, sclavie, ci liberă încredere. El este „Stăpânul vieții mele”, pentru că El îi este izvorul, pentru că nu conținut să o primesc de la El, pentru că El este cel Care dă și iar dă, din belșug, un viitor înnoit. *Du-te și nu mai păcătu!*. Nu există decât prin această iubire extrem de discretă, care mă ridică deasupra oricărei determinări, a oricărei necesități, care se face slujitoare pentru ca cei ce vor să slujească, să-i devină prieteni. Asceza pe care insistă Postul cel Mare nu poate fi adevărată eliberare decât în credință. Iar credința presupune întâi de toate riscul încrederii. În Tine, Stăpânul vieții care Te revelezi într-un Chip, îmi pun toată încrederea; în cuvântul și în prezența Ta, căci Tu nu ești numai un exemplu, Tu ești Cel nedespărțit, care Te faci limanul nostru un liman unde nu mai este moarte. *Veniți la Mine, toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi odihni pe voi*. Este un mare dar dacă ai un prieten, dar dacă ai un prieten care se roagă mai mult sau mai bine decât tine. Noi ne ajutăm unii pe alții în rugăciune. Fiecare avem nevoie de rugăciunea celuilalt. Nimeni nu poate conta singur pe propriile lui rugăciuni.

Bibliografie:

- Olivier Clement, *Trei rugăciuni: Tatăl nostru, Rugăciunea Împăratei ceresc, Rugăciunea Sfântului Efrem Sirul*, Editura Reintregirea din Alba-Iulia

Iuliana Onofrei

PROGRAMUL DUHOVNICESC

ÎN POSTUL MARE

Pentru taina spovedaniei

•Marțea, Miercurea, Joia și Vinerea:

8.00 - 11.00 și 18.00 - 20.00

•Sâmbăta: 17.00– 20.00

- În dimineața zilelor de SÂMBĂTĂ, DUMINICĂ și în SĂRBĂTORILE CU CRUCE ROȘIE, **preotul NU MAI POATE SPOVEDI!** Din considerente canonice temeinice și pentru a nu afecta desfășurarea serviciului liturgic, îndemnăm pe credincioși a nu mai solicita spovedanie în cadrul slujbelor premergătoare Sfintei Liturghii din toate aceste zile.

PENTRU PRIMIREA TAINEI SFINTEI IMPARTĂȘANII

DUMINICA, în SĂRBĂTORILE CU CRUCE ROȘIE sau SÂMBĂTĂ, la Sfânta Liturghie și nu în afara acesteia. Pentru a beneficia cu adevărat de unirea cu Trupul și Sângele lui Hristos, recomandăm primirea Sfintelor Taine în momentul canonic orânduit de Sfinții Părinți, adică spre sfârșitul Sfintei Liturghii și după cuvenita citire a rugăciunilor pentru împărtășanie.

Pentru ca urcușul duhovnicesc al Postului Mare să fie ziditor pentru toți, îndemnăm pe credincioșii noștri să-și poarte de grijă de cele sufletești și să se spovedească în această perioadă, până la Duminica Floriilor, săptămâna Patimilor având un caracter cu totul special, dedicat Jertfei Mântuitorului și nu problemelor noastre personale.

Pentru persoanele bolnave sau în vârstă, care nu pot veni la Biserică, se pot face programări pentru împărtășanie la domiciliu, la tel. 211 273 sau 0742 044 844

Cronică parohială

◆ ACȚIUNE FILANTROPICĂ

Sâmbătă, 17 martie 2007, a.c., cu ofrandele colectate în biserică la slujba de pomenire pentru cei răposați, a fost organizată o acțiune umanitară la Centrul pentru asistarea și tratarea copiilor bolnavi de SIDA, "Gulliver", din Galați unde au fost distribuite copiilor circa 60 de pachete cu alimente, fructe și dulciuri. Și în această sâmbătă, acțiunea a fost completată în mod fericit de distribuirea a circa 20 pachete bătrânilor singuri și neputincioși din parohia noastră.

Mulțumim comitetului care s-a implicat în colectarea și pregătirea tuturor pachetelor, comitet format din doamnele Maria Patrașcu, Cărașu Mihaela, Elena Borș, Eufrosina Crudu, Dr. Gabriela Mărgineanu, Maria Mocanu. De asemenea, avem deosebită considerație față de ajutorul oferit de domnul consilier Vasile Arămeanu și domnul Constantin Frunză. Transportul la Centrul "Gulliver" a fost asigurat de domnul consilier Gheorghe Aioanei.

Dumnezeu să binecuvânteze și pe toți creștinii care ne-au sprijinit prin ofrandele aduse la biserică pentru această acțiune umanitară.

◆ LUCRĂRILE LA BISERICĂ ÎN PLINĂ DESFĂȘURARE

În săptămâna care s-a încheiat, au continuat în biserică lucrările de curățenie interioară după plecarea muncitorilor de la S.C. DAS S.R.L., care au efectuat zgrăvelile și reparațiile. Astfel, s-a realizat vopsirea caloriferelor și a podinelor de la stranele din biserică, curățarea unor obiecte de cult și spălarea pavimentului, cu sprijinul doamnelor Maria Giurgea, Geta Filip, Florica Cimpoi, dar și a familiei Hurja Dinu și Maria cu copiii Dan și Ștefania, precum și a tinerilor Maria și Elena Gheorghită, Iulia-Cristina Ciuhu, Marcela Covasan, Ana-Maria Macovei, Nicoleta Gabara, Ionel Paslariu, Alexandru Stratulat, Sânziana Ameroaie, Daniel Amărinei, Vasile Drăgan, Dan-Ilie, Baterică, Vlad Maximovici și alții.

Tuturor le adresăm mulțumiri și ne rugăm ca Bunul Dumnezeu să răsplătească fapta lor cea bună.